

Nr 185.

Av herr **von Sneidern**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till brandstadga.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 123 har riksdagen för yttrande förelagts förslag till ny brandstadga. Denna grundar sig på av kommitterade utarbetade förslag till »Lag angående brandväsendet i riket» och »Brandstadga för riket». Enligt lagförslaget skulle en statlig inspektionsverksamhet över rikets brandväsende organiseras, vars organ skulle utgöras av en riksbrandinspektör jämte inspektörer i vart och ett av rikets län. Mot skapandet av denna omfattande nya organisation ha vägande invändningar gjorts. Tidsförhållandena ha givit denna kritik ökad styrka. Resultatet av kritiken har emellertid blivit att i det förslag, som nu förelagts riksdagen, varje spår av teknisk sakkunnig statskontroll över brandväsendet sorgfälligt utrensats. I åtskilliga fall har däremot länsstyrelsernas befogenhet beträffande brandväsendet utvidgats och åt dem överlämnats avgöranden, som svårigen kunnat träffas utan föregående hörande av på området tekniskt sakkunniga personer.

Jag har intet att erinra emot att åt länsstyrelserna överlämnas de ifrågasatta uppgifterna. Men om länsstyrelserna kunna anses väl skickade att fatta beslut i föreliggande frågor, är lika visst, att före avgörandet ärendena böra bli föremål för en förberedande handläggning, vid vilken på området förefintlig teknisk sakkunskap blir i tillfälle framhålla sina synpunkter. Att en sådan teknisk sakkunskap ej finnes tillgänglig inom länsstyrelserna är uppenbart. Att såsom Kungl. Maj:t gör anvisa länsstyrelserna att utnyttja frivilliga sammanslutningars eventuella tjänstvillighet är att sätta sin tillit till en alltför osäker utväg. Enligt min uppfattning kräver sakens betydelse, att en konsultativ verksamhet på statens bekostnad anordnas.

Ett effektivt brandskydd är nämligen en angelägenhet av allmän och synnerligen stor betydelse. De förluster som årligen förorsakas landet genom brand äro betydande och ha under senare år i oroväckande grad stegrats. Ett fast sammanslutet brandförsäkringsväsende förstår att hålla sig skadeslöst genom höga brandförsäkringspremier. Härigenom minskas intresset hos försäkringsbolagen att verksamt ingripa till

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 3 saml. 63 häft. (Nr 185—187.) 1

riskernas förminskande. Så kommer att ytterst på det allmänna falla omsorgen att till det minsta möjliga begränsa de nationalekonomiska förluster som genom brand åsamkas.

Statsfinansiella bekymmer ha föranlett Kungl. Maj:t att avvisa tanken på varje form av statsanställd teknisk brandsakkunskap. Jag kan ej finna annat än att detta uppoffrande av nationalekonomiska intressen för statsfinansiella är oklokt. Med en ringa ekonomisk uppoffring kan staten till länsstyrelsernas förfogande ställa en sakkunskap, vars tillvaro ökar sannolikheten av beslut, som kunna leda till åtgärder medförande nationalekonomiska besparingar, mot vilka den statliga utgiften saknar all betydelse.

På flera områden äga länsstyrelserna tillgång till inhämtande av nödiga tekniska upplysningar. Så må nämnas vid tillämpning av förordningar angående eldfarliga oljor och explosiva varor, av lag om försäkringsrörelse m. fl. lagar och förordningar. Däremot saknas tillgång till officiell sakkunskap vid avgöranden enligt hotellstadgans föreskrifter avseende skydd mot eldfara och skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag även saknas vid avgöranden enligt den nya brandstadgan. Denna brist bör enligt min mening fyllas. En inspektörsbefattning med huvudsakligen konsulterande uppgift bör inrättas. Huruvida den ifrågasatta inspektören bör sortera direkt under kommunikationsdepartementet eller under byggnadsstyrelsen eller under annat ämbetsverk är en fråga av mindre betydelse. Av vikt är däremot att riksdagen nu uttalar, att en dylik inspektör bör tillsättas, för att den nya brandstadgan skall kunna bli till avsett gagn.

På grund av vad jag nu anfört, hemställer jag,

att riksdagen vid avgivande av yttrande över det framlagda förslaget till ny brandstadga ville hos Kungl. Maj:t begära framläggande av förslag till inrättande av en brandinspektörstjänst med huvudsakligen konsultativ verksamhet, vilken tjänst bör träda i funktion samtidigt som den nya brandstadgan kan komma i tillämpning.

Stockholm den 5 april 1923.

Axel von Sneidern.

Instämmande av *Herm. Lamm.*